

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10317 af 30/06/2010 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 136-10 om boligindretning - forbrugsgode - el-udtag - el-kørestol - mur- og nagelfast installation

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500450-09

Ankestyrelsens principafgørelse 136-10 om boligindretning - forbrugsgode - el-udtag - el-kørestol - mur- og nagelfast installation

Resume:

En mand, der var bevilget et el-køretøj som et forbrugsgode, havde ret til dækning af udgiften til etablering af udendørsstik efter servicelovens bestemmelser om boligindretning.

Ankestyrelsen fandt, at udendørsstikket var en nødvendig forudsætning for, at det bevilgede køretøj kunne benyttes efter hensigten.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at etablering af el-stik var en mur-og nagelfast installation.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at etablering af el-stikket var ansøgerens eneste mulighed for at få opladet el-køretøjet.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 941 af 1. oktober 2009 - § 116

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag om, hvorvidt der kan betales for etablering af udendørs stik til el-køretøj, der er bevilget som et forbrugsgode.

Resultatet er

- NN var berettiget til etablering af udendørsstik i forbindelse med bevilling af el-køretøj.

Vi tiltræder således nævnets afgørelse.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at etablering af udendørsstik til el-køretøjet er en boligindretning, jf. lov om social service § 116.

Ankestyrelsen finder endvidere, at udendørsstikket er en nødvendig forudsætning for, at det bevilgede el-køretøj kan benyttes efter hensigten.

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at kommunen ved afgørelse af 12. marts 2009 bevilgede el-køretøjet som et forbrugsgode.

Vi har lagt vægt på, at etablering af el-stikket er en mur-og nagelfast installation, der, hvis den fjernes, vil efterlade synlige spor.

Vi har endvidere lagt vægt på, at etablering af el-stikket var NNs eneste mulighed for at få opladet el-køretøjet.

Bemærkninger til klagen

I anken har I oplyst, at kommunen sammenligner sagen med tidligere praksis for installation af fx vaske-maskiner, som tidligere bevilgedes som forbrugsgoder, men hvor der ikke kunne bevilges installation til vaskemaskiner.

Kommunen finder, at når 3-hjulede el-køretøjer i dag anses for forbrugsgoder, må den person, som anskaffer en sådan, også selv kunne sørge for opladningsmulighed.

Endvidere har kommunen anført, at et udendørsstik alene ikke gør boligen bedre egnet som opholdssted, men er tidligere bevilget som forudsætning for, at el-kørestolen kan benyttes. Kommunen mener, at dette må være forskelligt fra nu, hvor køretøjet bevilges som et forbrugsgode og der derfor som hovedreglen ikke bevilges hjælp til f.eks. reparation.

Endelig har kommunen anført, at kommunen ikke mener, at et udendørs el-stik opfylder betingelserne i lovens § 116, hvorefter indretningen skal være bedre egnet som opholdssted for den pågældende. Oftest i sådanne sager drejer det sig i øvrigt om opsætning af stikkontakt udenfor opgangsdøre, hvorfor man også kan betvivle, om det overhovedet er en del af boligbegrebet.

Vi henviser til vores begrundelse ovenfor.

Vedrørende kommunens bemærkninger om, at stikket skal sidde udenfor opgangsdøren, hvorfor man kan betvivle, om det er en del af boligbegrebet, finder vi, at områder som fælles trappeareal og fælles indgangsdør også vil være omfattet af boligbegrebet, hvis ansøgeren er nødt til at passere områderne for at komme ud og ind af bygningen. Der kan i denne forbindelse henvises til vejledningens pkt. 297. Endvidere kan henvises til pkt. 294, hvorefter fælles boligarealer og boligenheder, som er oprettet efter lov om almene boliger m.v. vil være omfattet af boligbegrebet. Ansøgeren bor i almennyttig bolig. Det af kommunen anførte synes således ikke at kunne bevirke en ændret vurdering.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå, da Det sociale Nævn traf afgørelse i sagen
- Det sociale Nævns afgørelse af 10. juli 2009
- Klagen til Ankestyrelsen af 5. august 2009
- Det sociale Nævn genvurdering

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at NN har dårligt hjerte.

NN bor til leje i en høj stuelejlighed i almennyttig bolig. Han søgte om en stikkontakt opsat på ejendommens ydermur ved et cykelstativ uden for hans opgangsdør til brug for opladning af el-køretøj.

A kommune havde ved afgørelse af 13. februar 2009 bevilget et el-køretøj med kabine som forbrugsgode efter lov om social service § 113.

Ved afgørelse af 3. april 2009 meddelte kommunen afslag på etablering af udendørs stikkontakt i henhold til servicelovens § 116.

NN klagede over denne afgørelse. Han anførte, at han ikke var blevet informeret om, at etablering af udendørs stik ikke blev dækket af kommunen ved bevillingen af køretøjet.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse og fandt, at NN havde ret til som boligændring at få installeret en udendørs stikkontakt til brug for opladningen af det el-køretøj, som kommunen havde bevilget ham som forbrugsgode.

Begrundelsen var, at etablering af en stikkontakt og dermed en mulighed for at kunne oplade el-køretøjet, var nødvendig for at gøre hans bolig egnet for hans ophold i denne, herunder særligt at kunne benytte det el-køretøj, som kommunen fandt, at han havde behov for og havde ydet støtte til.

Nævnet havde ved afgørelsen lagt vægt på, at etablering af et el-stik til opladning af hjælpemiddelkøretøj efter praksis ikke er drift, men er en boligindretning og en nødvendig forudsætning for, at det el-køretøj, hvortil der er bevilget støtte, kan benyttes efter hensigten, det vil sige, at el-stik opfattes som en integreret del af et el-køretøj.

Efter nævnets opfattelse overgik etablering af el-stik til opladning af el-køretøj ikke til at være en driftsudgift, fordi el-køretøjet bevilges efter bestemmelserne om forbrugsgoder frem for hjælpemidler.

Nævnet lagde vægt på, at etablering af et el-stik er en nødvendig forudsætning for, at ansøgeren kunne benytte det bevilgede el-køretøj efter hensigten, idet han ikke havde andre opladningsmuligheder.

Nævnet fandt, at der ikke kunne fastsættes nogen egenbetaling, idet reglerne om boligindretning ikke gave mulighed herfor.

Kommunen klagede over denne afgørelse. Kommunen fandt, at sagen havde principiel betydning for alle 3-hjulede el-kørestole, der nu bevilges som forbrugsgoder efter servicelovens § 113. Kommunen sammenlignede sagen med tidligere praksis for installation af vaskemaskiner.

Kommunen anførte endvidere, at et udendørs stik alene ikke gjorde boligen bedre egnet som opholdssted, men var tidligere bevilget som forudsætning for, at el-kørestolen kunne benyttes. Dette fandt kommunen var forskelligt fra nu, hvor 3-hjulede el-kørestole bevilges som forbrugsgoder.

Kommunen fandt, at et udendørs stik ikke opfyldte betingelserne i lovens § 116, hvorefter indretningen skal være nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

Endelig anførte kommunen at ofte i sådanne sager drejede det sig i øvrigt om opsætning af stikkontakt uden for opgangsdøre, hvorfor man også kunne betvivle, om det overhovedet var en del af boligbegrebet.

Formålet med behandlingen af sagen

Sagen er antaget til behandling for at afklare om der kan betales for etablering af udendørs stik til el-køretøjer, når disse er bevilget som forbrugsgode.